

II.

Danske Privatbaner.

Repræsentationen.

Hillerød, den 2. Marts 1911.

Paa det af samtlige danske Privatbaner den 3. September 1909 afholdte Delegeretmøde blev det efter indgaaende Behandling vedtaget at indgaa til Ministeriet for offentlige Arbejder om Nedsættelse af en Kommission til Behandling af Spørgsmaalet om en ny Ordning af Takstberegningen ved gennemgaaende Transporter af Gods paa Stats- og Privatbaner, og efter at Ministeriet havde erklæret ikke at kunne indgaa paa Nedsættelse af en Kommission, anmodede Delegeretmødet den 8. September 1910 Privatbanens Repræsentation om ved yderligere Forhandlinger med Ministeriet at søge gennemført en Forandring, da denne Sag vedblivende maa anses for at være af indgribende Betydning.

Repræsentationen har dernæst ført en Del Forhandlinger om dette Spørgsmaal og nedsat som Udvalg Landstingsmand Jørgen Berthelsen, Etatsraad Kier og Birkedommer Neumann til at søge Sagen gennemført, hvorefter der er vekslet en Del Skrivelser om Sagen og ført nogle mundtlige Forhandlinger, uden at Sagens Ordning er rykket nærmere.

Om selve Sagens Betydning og Ordning vil man vanskeligt i en Skrivelse kunne give tilstrækkelig Oplysning, men man skal blot henlede Opmærksomheden paa, at der, naar en Transport skal passere forskellige Befordringsmidler, vil blive beregnet Takst begge Steder, og saaledes, at altsaa Taksten, hvis der ikke var nogen Overenskomst, beregnedes med sit fulde Beløb hvert Sted, hvad der, da al Godstakst bestaar af 2 Dele, nemlig dels et fast Beløb, f. Eks. for hver Vognladning uden Hensyn til over hvilken Vej længde den besørger, og dels et Beløb beregnet efter Vej længden, vilde medføre en meget større Udgift, end om Taksten kun beregnedes eet Sted. Der er derfor ogsaa sædvanlig afsluttet Overenskomst mellem Banerne, hvorved særlig den førstnævnte Takst reduceres for begge Parter.

Da nu imidlertid Statsbanerne have stærkt faldende Takster, naar Gods befordres over længere Vejstrækninger, vil man let indse, at det for Afsender og Modtager af Gods er af meget stor Betydning, om Godset nu kun befordres paa enten Statsbaner eller Privatbaner, eller om det skal befordres paa begge disse Slags Baner, idet Transporten bliver betydeligt dyrere for det samme Gods i sidstnævnte Tilfælde for samme Vej længde.

At dette har voldet nogen Misstemning, naar Afsender eller Modtager af Gods skulde benytte sidste Fremgangsmaade, er jo ogsaa klart, og kan bevirke, at Konkurrencen ikke kan optages paa lige Fod mellem handlende i Byer, som ellers have lige Betingelser, ligesom det kan bevirke en ikke ringe Forskel i Prisen for samme Vare i forskellige Byer, selv om de begge have Jernbaneforbindelse.

Nu er det blevet sagt, at saa kunne Privatbanerne holde samme Takster som Statsbanerne, men selv om dette sker, kan Forholdet dog ikke blive ens, thi den store Nedsættelse paa de lange Transporter kan selvfølgelig ikke ske paa Privatbanerne, hvis disse ere de Baner, hvorover Godset sidst befordres.

Repræsentationen har derfor ment, at den eneste Vej, ad hvilken man kunde ordne dette Forhold paa en retfærdig Maade, var en Overenskomst, hvorved